

KRAZ 2018

Start

Hned po startu přichází rozdělení týmu na dvě části. Já si vzal Radima a jdeme, vlastně pomalu klušeme po fáborcích, až narazíme na mapu s pokynem, že máme po telefonu navigovat druhý tým a oni naopak nás. Celkem to jde až do chvíle, kdy začne vypadávat signál a spatně se s Pétou pochopíme a místo abychom šli z vidlice rovně po cestě asi 200 metrů, jdeme dál a dál až se mi to po kilometru začíná zdát podezřelé. Naštěstí chybu korigujeme, tak z toho není až tak velká ztráta. Na kontrole už jen vlézt do kanálu, což je moje specializace, říct heslo, nechat si na zadnici vytetovat mapu (v pondělí mi na masáži bylo řečeno, že mi chybí zbytek mapy) a jít do kopce zjišťovat, kde leží Uran.

Uran

Zadání je naprosto jasné. Kam se posunul Uran za 6,6 roku. Jdeme kousek bokem a z Peti vypadne 118 stupňů azimut...Co? Proč? Jak? Nechápu, jak na to číslo přišla. Snaží se mi to vysvětlit, ale očividně jsem jediný, který to nechápe (později jsme se dozvěděli, že se to mělo vztáhnout ke slunci jehož souřadnice jsme získali v předchozím úkolu...a to bylo to co mi chybělo ve „výpočtu“). Zjistit vzdálenost už byla maličkost. Vyrážíme po cestě až se ocitneme na rozcestí. Někdo chce jít dolů někdo rovně a někdo nahoru. Z toho logicky vyplývá, že musíme vlézt pod nějakým náhodným úhlem a nevědět kam jdeme. Prostě jen tak...Ale Pet'a vypadá, že si je jistá. Tak ok. Jdi si, ale jestli tam ta kontrola nebude tak...no ty voe ozve se...ona tam vážně je. Doted' nechápu, jak to mohla najít, ale hlavně, že to máme. Razíme a je na čase nasadit čelovky.

Polárka

Najdi 7 hvězd a ta nejzářivější je Polárka a tam bude kontrola. Jako první mě napadá jít se podívat do vesnice, protože tam vidím 7-8 pouličních lamp, ale pak Radim zahlédne opravdové hvězdy, a tak zůstáváme na louce. Příjemný vánek (45-50 km/h) a při jarní teplotě -6,5 °C nám dělá pocitovou teplotu kolem -17 °C, což je více než příznivé k romantickému zírání na hvězdy. Několikrát projdeme celé souhvězdí, ale nakonec končíme tam, kde většina týmů. Zadání nám připadá jasné. Po dvou hodinách mrznutí už to vypadá, že to zabalíme a Mišmen (Michal) se nám vysměje do obličeje. Když už chceme odejít, zaslechneme slovo o podobnosti a Lubík řekne že to je podobné jak velký vůz. No a pak nám to docvakne, že souhvězdí není Medvědice ale vůz a pro Polárku si musíme dojít někam jinam. Vletíme zbrkle do lesa a co? Nic. Pomalu se otáčím zpět a uchyluji se k postupné technice krokování. Pak mě doběhne Pet'a a drží azimut. A po nějakých 250 dvojkrocích jsme u ní.

Foto-O

Toto je brnkačka, bo Foto-O máme skoro na každém soustředění. Všechno jde v pohodě až do části s mostem. To jako vážně někdo má vlézt do toho ledového potoka? No asi jako jo? Rád'o ... přichází tvůj čas. Moc se mu nechce, ale nakonec tam vleze a co objeví? Prd. Nic tam není. Jako jak nic? No prostě nic. Tak co teď? Nasazujeme naši oblíbenou taktiku jít někam. Dáme náhodný směr a jdeme. A najednou další obrázek a další a další a pak koloběžky.

Koloběžky

Razím kontrolu a jdeme se trochu přiblíct. Po chvílce zjišťuji, že ve stanu se hlásí pořadí a už jsme propásli tak 5 míst, takže tu o to déle budeme čekat. Damned! Po hodině mrznutí je konečně řada na nás. Máme jet nějakým směrem 3850 m a hledat vysílač. Můj stroj má naštěstí tachometr, tak sem tam kontroluju ujetou vzdálenost. Cesta je poměrně rovná, ale i tak moje koloběžka neskutečně vibruje. Přemýšlím při jízdě, čím to je a

dochází mi, že je mi taková zima že se celý klepu a podle toho nadskakuje i kolobrnda. Cestou nás Pet'a straší, že určitě mysleli vysílač Hády a že se jako ještě celkem projedeme. Naštěstí za chvíli už vidíme ten správný. Odlamujeme řídítka koloběžek od zmrzlých rukou a Pet'a vypadá, že každou chvilku potupně vrhne.

Dozvídáme se, že následující stage je bohužel zrušena. Dostáváme souřadnice a jdeme rovnou přes zorané pole, což je ideální cvičení pro můj vyhozený kotník.

Laser

Až projdete červenou laserovou branou, vydejte se za modrým laserem. To je v klidu. To je hned naproti na kopci. Sem tam popoběhnem. Nakonec byl teda laser dál, než se zdálo. U laseru si dáváme rychlé jídlo a Luba vytahuje nějaké prášky...na dej si...Drogy? Ok to беру to já rád.

Těžiště

Za úkol máme najít těžiště v mapě, kterou postupně stříháme. Celkem pohodovka. Procházíme kolem arboreta, razíme kontrolu a jdeme hledat zdroj zvuku, který do lesa nepatří.

Rádio

Takticky se rozdělujeme na dvě skupiny. Já jdu opět s Radimem. Postupně procházíme les, ale nic neslyšíme. Najednou mi zazvoní mobil a Luba volá, že našli zdroj. Ať dojdeme za nimi. Jo to se lehko řekne, ale hůř udělá, když nevíme, kam máme jít. Po delší chvíli je nacházíme na kopci v prohlubni a tam je s nimi i rádio, které hraje několik zvukových stop. Pet'a už má vše zapsané a chrlí na nás nápady, ale žádný z nich se nám nepozdává. Chvilku uvažujeme nad tím, dostat nějak souřadnice z hlášení příjezdu vlaků, ale nic. Jdu se mrknout ještě jednou k rádiu, že si záznam nahraju a v tom tam zaslechnu ještě něco. V klidu jdu zpět k týmu a oznamuji mé zjištění. Zbytek práce už nechám na nich. Radim natuká souřadnice do GPS a potichu nepozorovaně odcházíme.

Chemická mapa

Tady je celkem jasné, co máme dělat. Vzít kyanid a dát ho do vody. Zadání jasné, provedení horší. Z vody se stal led. Takže jdeme zahřívát a rozpouštět. Nějakou záhadou se na mapě něco ukazuje. Bohužel to spatně interpretujeme a místo po potoce pokračujeme dál po cestě. Trochu jsme si zašli, ale přestal se nám zdát směr, tak to otáčíme, uvědomujeme si chybu a scházíme dolů ke Svitavě, kde nacházíme kontrolu.

Kreslená mapa

Kreslená mapa je fajn. Není tam moc co řešit a po necelé čtvrt hodině se ocitáme u parkoviště lodí, kde nás čeká plavba přes jezero. Luba nevypadá, že je mu to po chuti a poté co se jedna z lodí potopí to už není po chuti nikomu z týmu...snad kromě Radima, který to chtěl celé přeplavat. Volíme tedy suchou variantu a obíháme jezero po silnici.

Schéma

Celkem jasné, co máme dělat. Ještě 4-5 odboček před koncem jsme tušili, kde jsme, ale... no nějak jsme to opět náhodou našli, když myslím Luba ukázal někam do tmy, že tam je kontrola. Tady mi začíná z nějakého divného důvodu chcát krev z frňáku a nepřestane až do konce závodu.

Mapa s klíčem

Mapa a u ní klíč. Co s tím. Radim: „To je naprosto jasné, klíč značí tady ten hrad na kraji a tam bude kontrola“. Co to? Jako proč? Vy jste s Pet'ou sourozenci? Zas nápad bez logiky, ale vzhledem k zimě se podvoluju a jdeme a jdeme a jdeme a asi o dva kilometry dřív nacházíme kontrolu a náhodou to je ta, kterou hledáme. Tak tolik k našemu řešení

magnetické mapy. Shodou okolností mi zvoní mobil a volá Mišmen, kde jsme. Oznamuji číslo kontroly s tím, že zdechla baterie v krabičce. Naštěstí už je na cestě a říká ať na něj počkáme. Jdeme zatím do lesa hledat potřebná čísla. Chvilku to trvá, ale nalezená čísla dávají smysl. Vracíme se ke kontrole, kam přichází Michal a upravuje zadání souřadnic. Upravujeme si náš výpočet, loučíme se a pokračujeme ke studánce.

Šátky

Na co máme hlavu? Na čepici přeci, řekla Pet'a a začala skládat z papíru čepice. Naštěstí tyto pokusy po deseti minutách opouští a my se vydáváme na západ. Cestou mě napadá, že to nemusí být čepice, ale ty šátky, co jsme dostali. To mi připadá jako možné řešení, ale nějak nejdou k sobě. A co takhle ty šátky přehnout a dát k sobě. Super a máme celou mapu, ale kde jsme na té mapě. A tady jsme se zasekli na 2,5 hodiny. Co následovalo si moc nepamatuju. Snažil jsem se neumrznout a nezavelet lidi balíme to i když sem to už několikrát chtěl říct.

Lana

Po vyhrabání se na kopec přicházíme ke stanovišti s lany. Když Pet'a zjišťuje, že budeme čekat dalších 45 minut prohlašuje nějaké nesmysly o vynechání kontroly. No way. Na toto jsem se těšil, že něco podobného bude, kde využiju to, co umím. Akorát si nemůžu vylézt, protože z našeho týmu to odjistím jen já, takže poleze Radim. Za chvilku je nahoře. Dolů do je horší, protože se mu nahoře zasekl jumar. Jo no s tím si musíš pohrát a nedokážu si představit, jak bych to já se zmrzlými prsty odseknul.

Elektrické vedení

Jděte k elektrickému vedení, dejte se vpravo a na kupě je kontrola...jo jenže ona na kupě byla až kdesi v řiti. Whatever...Kontroly obcházím s Lubem, bereme na každé indicii a pokračujeme na další kontrolu.

Údolí

Parádní stage. Ta se mi líbila. Prostě kouknu do údolí a vidím. Z kopce to sbíháme, protože před sebou vidíme ještě nějaké týmy a následuje poslední luštění. Pet'a říká, že to je jasné. Ta mapa je zrcadlově převrácená. Co? Proč? Jak? Dyt' ta mapa je úplně normální. Dohledávám cíl a jdeme. Cestou ještě poslední výměna názoru, že tentokrát mám pravdu já a jsem si tím jistý a cíl je náš...škoda té minuty na 12. místo.

Cíl

V cíli mi Mišmen oznamuje, že to máme vše v pořádku a závod jsme zvládli. Jdu to oznámit týmu do tělocvičny. Lehnu si na parkety, pod hlavu si dám spacák a začnu se smát. Yes, my to vážně dokázali.

Cestou domů přemýšlíme (a já se snažím neusnout za volantem) nad tím, kolik to orgům muselo dát úsilí, jak finančního, tak hlavně časového. Skvělé úkoly, krásná příroda, drsné počasí, prostě skvělé. Patří vám velký dík. Užili jsme si to se všim všudy.